

- Ένας κόσμος αντικαταστάσεων και μεταθέσεων που δεν νομιμοποιείται πουθενά από τις αποκαλύψεις ενός υπερβατικού υποκειμένου αλλά και το τραύμα που γέννησε αυτή η αδιαμεσολάβητη πραγματικότητα με την ωμότητα της είναι οι αποσκευές μας από την τέχνη του δεύτερου μισού του 20ου αιώνα. Η είσοδος σε αυτό τον κόσμο χωρίς κέντρο, μπορεί να γίνει από οπουδήποτε γιατί δεν υπάρχει ούτε αρχή ούτε και τέλος. Τα γεγονότα αυτού του κόσμου, συνδέονται μεταξύ τους με μία αλυσίδα και μοναδική αναφορά έχουν τον εαυτό τους. Ο κύβος και οι σειρές από κύβους είναι ακριβώς αυτή η ιδέα του κόσμου που προαναφέραμε και που στην ουσία γίνεται μια αρχετυπική μηχανή που φτιάχνει τέχνη. Αναμεσά στον ιδεατό κύβο και στον φαινομενολογικό κύβο υπάρχει ένας νέος χώρος και ένας νέος χρόνος και κάνει αυτή την μηχανή τέχνης μία "Απορία / Απορία", γιατί γίνεται κάτι περισσότερο από απλό αντικείμενο και μετασχηματίζεται σε ερώτηση προς όλους μας .
- *A world of substitutions and transpositions that is nowhere legitimated by the revelations of a transcendent subject and the trauma that this unmediated reality with its rawness has given birth to are our baggage from the art of the second half of the 20th century. The entrance to this world without a center can be made from anywhere because there is neither beginning nor end. The events of this world are linked to each other by a chain and their only reference is to themselves. The cube and the rows of cubes are exactly this idea of the world that we mentioned above and that in fact becomes an archetypal machine that makes art. Between the ideal cube and the phenomenological cube there is a new space and a new time and makes this art machine a "Question / Aporia", because it becomes more than a simple object and is transformed into a question to all of us.*